ב)למא ז'משמשא נומרקרא ומיקרא דנה כהלכת (גדברין יחדראין) שת ופשר (ים) כפרת קד. ושארה אכפר ק (1) (2)).. בשלו מו אלא אם גרש ברצונו בלא עדו (ת (3) אבהתה זרג פרשין דהב מוכלל ול קופין ג דהב א((4)), מת דנ ל מבתלן לולו באכרץ דני לי ברו כסף דני רסי ברואר) דנ (**(**5) ע) באבה מני פרדהב דנ י׳ עצאבה מני מרדהב דנ ת׳ מכלף ((6)), רד דב ה מנשפה רמיוד דב ד מכתרמתין עצרי דב לנ (7))T( )ל((8)

¹⁾ הערת פר' בנעם: שורה 2 בלתי מובנה לגמרי. אולי: (דינרין חמ)שת נעשרים כמנת קהל (ב)ושאי האטפו (-האסופיות? בעלי אסופות - חכמי התלמור). ביטוי פיוט אך מוזר מאד לסגנון הכתובה הקבוע בדין.